

се нантерватъ въ околнѣта.

26. Разноскитъ на една църква съ съществуващитъ: а) за масло, ~~свещеници~~, вино, просфорѣ, църковни оубнеди, богослужбени книги и други църковни принадлежности;

б) за поддържанieto и поправка църквата и на нейнитъ имоты;

в) за украшението на църквата;

г) заплата на клира, певцитъ и църковни прислужници.

Чл. 27. Клиръ който се покриватъ всѣхъ китѣ отъвръжени по горѣ разноски на църквата, ако има издѣлѣкъ, той же се дѣли на три части, отъ които дветѣ се даватъ за поддържанieto на мѣстнитъ парохии училища, а другата частъ се запазва за съставление на църковенъ капиталъ.

Глава IV.

За еноритъ и за поддържанieto на свещеницитъ.

Чл. 28. Никои не може да се фидкото-мофи за свещеникъ безъ енорія и всяка енорія има свещеникъ.

Чл. 29. Еноритъ въ градоветъ съфатъ най-малко отъ 200 и най-много отъ 300 кидири, а въ селата най-малко отъ 150 и най-много отъ 200 кидири.

Делѣжка. Въ случай на пурѣда по-зволѣва се осодетно по селата, съставленieto на енорія по-малки отъ 150 кидири ако това искатъ християнитъ и се дркѣтсе, че иматъ средства за одържание църквата и клирътъ.

Чл. 30. Свещеницитъ се поддържатъ отъ доброволнитъ приношения на християнитъ за исполненieto на разнитъ тѣди и отъ възнаградението отъ приходитъ на енорійската църква, които се дѣлятъ въ случай на пурѣда отъ еднитъ приходъ на еноріята.